

Yamalı Yol Şiirleri 2

— prens · 23 Aralık 2013

/Karanfili öteliyor çocuklar
Can damarlarıma.../

Kıyısız kentin sokakları
Balık kokmalı buralar
Kedilerde bıraktı sarı yüzlerini
Kadınlar ağlak bakışlarıyla
Süzüldü verandalardan
Nazlı kekik kokuları
Çam beyazı esvaplar
Yundu bakır teştlerde

Bir ölü benzi sinmiş
Bin hatırat kahve teline
Avuçları ökse kızlar/
Zaman yükleri sırtlarında
Paslı dirgenler geçiyor
Soluk yüzlü havadan

Hava sakın
Emek ölü/

Şimdi;
Soymak zamanı
Dişli mısırları/
Dul karası sözleri
Sevgi bir semaver aşkı
Aşk kirli köyneklerde meftun

Şımarık oğlanlar
Gün hasadı yüzleri
Yamalı tumanlarda gizli
Kokalanmış ceviz içi

Kuşlar!

Can yarası sözlerime gelin
Satılık avurtlarım
Bir arzuhal dilinde
Sızılı bu daktilo
Karmaşık ruh
Elinde...

Yüreğim soyundu
Kaşla göz arasında
Kıymıklı yaralarım
Artık biliyorum/
Can değmez taşlarım
Gönül kırgın denizlere
Ayaklarım yarım yolda

Bohçasından gül çıkaran
Süs kadın/

Daha çok türkü dolduracak
Ellerim yamalı yüreğine...